

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala
Törvényjavaslat
T/13215/3
Érkezett: 2013 DEC 03.

Módosító javaslat

Kövér László,

az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A HHSZ. 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló T/13215. számú törvényjavaslathoz a következő, egymással összefüggő

módosító javaslatot

terjesztjük elő:

1. A törvényjavaslat 35. §-a a következők szerint módosuljon:

„35. §

[(1)] Az Ásztl. törvény 5. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem kell anonimizálni azokat az adatokat,

a) amelyeket nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló rendezvényeken közszereplésekkel kapcsolatban rögzítettek,

b) amelyeket már jogszerűen nyilvánosságra hoztak,

c) amelyek a hivatásos alkalmazott, az [közszereplő] operatív kapcsolat és a [közszereplő] hálózati személyek azonosításához szükségesek, a nem magyar állampolgár azonosításához szükséges adatok kivételével, vagy

d) amelyek megismeréséhez az érintett írásban hozzájárult.”

[(2)] Az Ásztl. törvény 5. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:]

„(6) Ha a kérelmező közszereplő hálózati személy vagy operatív kapcsolat azonosításához szükséges adatokat kíván megismerni, a Levéltár az érintett közszereplőt nyilatkozat tételére hívja fel a tekintetben, hogy közszereplő minőségét elismeri-e. Amennyiben a felhívás kézhezvételétől számított tizenöt napon belül az érintett olyan nyilatkozatot tesz, amely szerint közszereplői minőségét nem ismeri el, a Levéltár az adat megismerésére irányuló kérelmet elutasítja; ellenkező esetben a megismerési kérelemnek eleget tesz. A közszereplő nyilatkozatával szemben jogorvoslatnak van helye, amelynek során a kérelmező indítványára a bíróság az érintett közszereplői minőségéről állást foglal. Az ügyben a Fővárosi Törvényszék e feladatra kijelölt bírāja jár el. Ha a bíróság az érintettet közszereplőnek minősíti, a Levéltár a megismerési kérelemnek eleget tesz.]”

2. A törvényjavaslat 39. §-a a következők szerint módosuljon:

„39. §

Hatályát veszti az Ásztl. törvény 2. § (2) bekezdésének e) pontja, valamint 5. § (6) bekezdése.

I n d o k o l á s

Lázár János 2012 márciusában úgy nyilatkozott: "(...) nekünk erkölcsi kötelességünk az, hogy a kommunista diktatúra bűneit feltárjuk, megnevezzük a felelősöket, lehetőség szerint felelősségre is vonjuk őket, és **ugyanakkor semmi se maradjon titokban**".

Lázár János **igennel** válaszolt arra a riporter felvetésre, miszerint, ha a közeljövőben létrejövő Nemzeti Emlékezet Bizottsága azt javasolja majd, hogy a mágnesszalagokat és minden más, a nemzetbiztonságot nem sértő aktát is nyilvánosságra kell hozni, akkor lépni fognak-e.

A múlt valós feltárása helyett „bizottságosdi” zajlik: ha nem tudsz megoldani egy problémát, hozz létre egy bizottságot!

Minden ígéret ellenére az ügynökakták teljes nyilvánosságát nem kívánják biztosítani.

A Fidesz prominensei azt állítják, hogy érdekeltek és elkötelezettek a múlt valós tényeinek felkutatásában és a közvélemény elé tárásában. Ehhez képest a létrehozandó bizottságnak nem dolga, hogy a hálózati személyek és az operatív kapcsolatok adatait nyilvánosságra hozza, a hatalommal való kapcsolataikat feltárja. Gyakorlatilag éppen azokat az adatokat nem ismerheti meg a Bizottság tevékenysége révén a közvélemény, amely adatok az ügynökök személyére és tevékenységére vonatkoznak.

Az ügynök-akták teljes nyilvánossága mellett nem most először érvelünk.

Többek között 2005. március 1-jén – még politikai államtitkárként – a parlamenti felszólalásomban is rávilágítottam arra, hogy vannak olyan múltban gyökerező problémáink, amelyek miatt az 1989-1990-es rendszerváltást nem tudjuk lezárni. Bár jeleztem, hogy korosztályomat sokkal inkább érdekli a jövő, mint a múltba tekintés, jobban érdekel az, hogy a Magyarországon élő embereknek az élete jobb legyen, életminősége javuljon, be kellett látnom, hogy az ügynök-ügy lezárása kihat a jövőre. Elmondtam: ...”igen, legyen egy bátor hozzáállás, igen, egyszer s mindenkorra kezeljük ezt a kérdést valósághoz közeli módon, próbáljuk egyszer s mindenkorra lezárni ezt a kérdést, a múltnak ezt a szeletét, mert ezáltal tudunk a magunk számára egy tisztább, kiszámíthatóbb jövőt biztosítani.”

Akkor is és most is azt mondom: követeljük a teljes nyilvánosságot! Akkor és most is megerősítem: „Én abban hiszek, hogy a nyilvánosság ítéljen. Pontosan azért ítéljen a nyilvánosság, mert tizenöt év eltelt azóta, amióta ennek a rendszernek vége lett. (...) Én ezért hiszek a nyilvánosság erejében. Nemcsak a közszereplőknél, mindenkinél.”

A Bizottságnak kell a teljes nyilvánosságot megteremtenie.

Budapest, 2013. december 3.

Mesterházy Attila
MSZP